Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

super collū eius: ⁊ osculatus e eū.
Dixit autē ei filius. Pat̄ peccaui
in celū ⁊ coram te: iam nō sum dig
nus uocari filius tuus. Dixit autē
pater ad seruos suos. Cito proferte
stolam primā. ⁊ induite illum: et
date anulū in manu eius. ⁊ calcia
menta in pedes eius. Et adducite
uitulū saginatū ⁊ occidite. ⁊ man
ducemus. ⁊ epulemur: quia hic filius
meus mortuus fuit. ⁊ reuixit. perie
rat. ⁊ inuentus e. ⁊ ceperunt epulari.
Erat autē filius eius senior in agro.
⁊ cum ueniret ⁊ adpropinquaret domui:
audiuit symphoniam ⁊ chorū: et
uocauit unū de seruis. ⁊ interrogauit
que hec essent. Ipse autē dixit illi. Frat̄ tu
us uenit: ⁊ occidit pat̄ tuus uitulū
saginatū. eo quod saluū illū recepit. In
dignatus e autē: ⁊ noluit introire.
Pater autē illius egressus: cepit ro
gare eum. At ille respondens dixit pat̄
suo. Ecce tot annis seruio tibi ⁊ nū
quā mandatū tuū preteriui: ⁊ nūq̄
dedisti michi hedum. ut cum amici
meis epularer. Sed postq̄m filius
tuus hic. qui deuorauit substantiam suam
cū meretricibus uenit: occidisti uitulū
saginatū. At ipse dixit illi. Fili tu
semper mecū es. ⁊ omnia mea tua sunt.
Epulari autē ⁊ gaudere oportebat: eo
quod frater tuus hic mortuus fuit. ⁊ re
uixit. perierat ⁊ inuentus e. · xvi. xvi

Dicebat autē ad discipulos su
os. Homo quidā erat di
ues. qui habebat uilicū: ⁊ hic
diffamatus e apud illū. q̄si dissipas
set bona ipius. ⁊ uocauit illū ⁊ ait
illi. Quid hoc audio de te? Redde
rationē uilicationis tue. Iam enim
non potes ultra uilicare. Ait autē
uilicus intra se. Quid faciam quia
dominus meus auferit a me uilicatio
nem? fodere non ualeo: mendica
re erubesco. Scio quid faciam. ut
cū amotus fuero a uilicatione. re
cipiant me in domos suas. Conuo
catis itaq̄ singulis debitoribus domi
ni sui: dicebat primo. Quantū debes
domino meo? At ille dixit. Centū cha
dos olei. Dixitq̄ illi. Accipe cauti
onē tuam: ⁊ sedens cito scribe quin
quaginta. Deinde alio dixit. Tu
uero quantū debes? Qui ait. Cen
tum choros tritici. Ait illi. Accipe
litteras tuas: ⁊ scribe octoginta. Et
laudauit dominus uilicū iniquitatis
eo quod prudenter fecisset: eo quod filii huius sēc
prudentiores filiis lucis in generatione
sua sunt. ⁊ ego uobis dico. Facite
uobis amicos de mamona iniqui
tatis: ut cū defecerit recipiant uos
in eterna tabernacula. Qui fidelis e
in minimo: ⁊ in maiore fidelis e. ⁊ q̄ in
modico iniquus e ⁊ in maiore iniqu
e. Si ergo in iniquo mamona fide
les nō fuistis: quod uerū e quis credet
uobis? Et si in alieno fideles non fu
istis. quod uestrum e quis dabit uobis?
Nemo potest duobus dominis seruire.
Aut enim unū odiet. ⁊ alterum diliget.
aut unū adhibebit. ⁊ alterum contemnet.
Non potestis deo seruire ⁊ mamone.
Audiebant autē omnia hec pharisei q̄
erant auari. ⁊ deridebant illum. ⁊
ait illis. Vos estis qui iustificatis
uos coram hominibus: deus autē nouit
corda uestra: eo quod hominibus altum e
abhominatio e ante deum. Lex ⁊ prophe
tie usq̄ ad iohem. ⁊ ex eo regnum dei e
uangelizatur. ⁊ omnis in illud uim
facit. Facilius e autē celum ⁊ terram

|| applauerit?